

What is an Anabaptist Christian?

Palmer Becker   Author
James R. Krabill   Editor

แอนนะแบ็บติสต์คริสเตียน คือผู้ใด?

พริ้มเมอร์ เบคเคอร์   เขียน
แพท ฮัมพินส์ และ   แปล
ธีรกร เกียรติบรรลือ

มิชโซ ดี (Missio Dei) เป็นหนังสือขององค์กร Mennonite Mission Network ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้น เพื่อเชิญชวนให้แสดงความคิดเห็น และนำไปสู่การสนทนากเกี่ยวกับพันธกิจของพระเจ้าในโลกนี้ มีบางเล่มได้เน้นถึงพระวาระของพระเจ้า และศาสนาจารย์ซึ่งเป็นพื้นฐานของงานพันธกิจ บางเล่มได้กล่าวถึงการรับใช้ และชีวิตส่วนตัวของบุคคลที่สัตย์ซื่อต่อการทรงเรียกของพระเจ้า มุมมองที่เขียนในหนังสือ มิชโซ ดีนี้ แสดงถึงภาระใจและความทุ่มเทขององค์กร ในการประกาศทางวาจา และการกระทำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ทั้งสิ้น “ในทั่วถนนวน ทั่วตลาด และทั่วโลก”

Executive Director/CEO:	Stanley W. Green
Editor:	James R. Krabill
Editorial Content:	Karen Hallis Ritchie
Design:	Rebeka Moeljono
Consulting Editor:	Paula Killough
Production:	Brenda Hess

Copyright © 2008 by Mennonite Mission Network, PO Box 370, Elkhart, IN 46515-0370. *What is an Anabaptist Christian?*, Palmer Becker. Revised edition, 2010.

เมนโนไนท์ มิชชัน เน็ตเวิร์ค (Mennonite Mission Network) เป็นองค์กรตัวแทนของสภาคริสตจักรเมนโนไนท์สหรัฐอเมริกา องค์กรอยู่เพื่อจะนำ กระตุ้น และเสริมสร้างคริสตจักรให้เข้าร่วมเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐทั้งสิ้นของพระเยซูคริสต์ในโลกแห่งความทุกข์ลำบากนี้ สำนักงานขององค์กรตั้งอยู่ที่ Elkhart, Ind.; Newton, Kan.; and Harrisonburg, Va. องค์กรมิชชันเน็ตเวิร์ค (Mission Network) ได้สนับสนุนพันธกิจอยู่ใน 55 ประเทศ และ 31 รัฐของสหรัฐอเมริกา

ISBN 978-974-9579-87-9

หนังสือทุกเล่มของมิชโซ ดี ไม่อนุญาตให้พิมพ์เพิ่ม หรือถ่ายเอกสาร นอกจากจะได้รับอนุญาตจากเมนโนไนท์ มิชชัน เน็ตเวิร์ค

แอนนะแบ็บติสต์คริสเตียน คือผู้ใด?

Palmer Becker

บทนำ

คริสเตียนที่มีมุมมองความเชื่อและวิถีชีวิตแบบแอนนะแบ็บติสต์ มีอยู่ตั้งแต่เริ่มต้นยุคสมัยของคริสเตียน แม้แต่ในปัจจุบันนี้ ในคริสตจักร ทุกกลุ่มและเกือบทุกที่ประชุม จะมีบุคคลที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับ ความเชื่อคริสเตียนคล้ายกันกับแอนนะแบ็บติสต์ยี่ดื้อไว้ แอนนะแบ็บติสต์คือวิถีหนึ่งของการเป็นคริสเตียน เหมือนที่มีคริสเตียนคณะ แองกลิกัน คณะแบ็บติสต์ และคณะลูเธอรัน คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ก็เป็นอีกคณะหนึ่งเช่นกัน

“แอนนะแบ็บติสต์” เป็นคำที่คิดเขียนขึ้นมา มีความหมายว่า “พวกที่รับบัพติศมาซ้ำ” ซึ่งนี้เกิดขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 16 สำหรับ คริสเตียนที่ไม่เห็นคุณค่าของการรับบัพติศมาเด็ก จึงได้รับบัพติศมา ให้กันและกันเมื่อเป็นผู้ใหญ่หลังจากประกาศความเชื่อ คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เหล่านี้เป็นบรรพบุรุษของคริสเตียนเมนโนไนท์

ในปัจจุบัน และคริสเตียนกลุ่มอื่นๆ ตามธรรมเนียมของกลุ่มคริสตจักรเสรี (Free Church)

คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์/เมนโนไนท์มีความเชื่อหลายอย่างเหมือนผู้เชื่อกลุ่มอื่นๆ พวกเขาเชื่อในพระเจ้าเป็นตรีเอกานุภาพ เป็นผู้บริสุทธิ์ และทรงมีพระคุณต่อเรา เขาเชื่อในความรอดโดยพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อ และกลับใจใหม่ พวกเขาเชื่อในความเป็นมนุษย์ และในความเป็นพระเจ้าของพระเยซู เชื่อในการตลใจ และสิทธิอำนาจของพระวจนะ เชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเชื่อว่าคริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ แต่คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์รักษาความเชื่อนี้ในแนวทางที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ

ในบางครั้งแอนนะแบ็บติสต์ถูกเรียกว่าเป็น *ปีกซ้าย* ของการปฏิรูปศาสนาครั้งใหญ่ (Great Reformation) พวกเขาลุกฮือขึ้นในช่วงเวลาของความวุ่นวายทางด้านสังคม และเศรษฐกิจในสมัยนั้น และมุ่งที่จะสืบต่อการปฏิรูปของ มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) อูร์ริค สวิงลี (Ulrich Zwingli) และจอห์น เคลวิน (John Calvin) ซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นของการปฏิรูป คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ตลอดประวัติศาสตร์เน้นในการติดตามพระเยซูคริสต์ในชีวิตประจำวัน การมีพันธสัญญาต่อกันและกันในชุมชนคริสเตียนที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจความเชื่อของเรา และแสวงหาวิถีทางเอาชนะความขัดแย้งด้วยวิธีที่ไม่ใช้ความรุนแรง คุณเป็นคริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ไหม?

นักปฏิรูปสายหลักได้ช่วยเราเข้าใจอย่างชัดเจนว่า ความรอดมาจากความเชื่อโดยพระคุณเท่านั้น แต่ในหลายๆ อย่างพวกเขาจำกัดตัวเองในโครงสร้างและแนวความคิดที่เริ่มต้นโดย *คอนสแตนติน* และ *ออกัสติน* ในศตวรรษที่สี่และห้า ในบางครั้งคริสเตียนเมนโนไนท์ก็จำกัดตัวเองด้วยเช่นกันโดยพยายามสืบทอดสิ่งที่เริ่มต้นโดย *เมนโน ไซมอนซ์* (Menno Simons) และแอนนะแบ็บติสต์ใน

ศตวรรษที่ 16 เราทุกคนสามารถเรียนรู้จากกระแสการฟื้นฟูต่างๆ ว่าการเป็นคริสเตียนในยุคสมัยนั้น และวัฒนธรรมนั้นเป็นอย่างไร ในที่สุดแล้ว เราทุกคนควรกลับไปถึงพระเยซูซึ่งเป็นผู้สร้าง และก่อตั้งความเชื่อของเรา เพื่อหารากฐานของการเป็นคริสเตียนในยุคสมัยของเรา

ปัญหาของศาสนาคริสต์ไม่ได้มาจากจำนวนคณะนิกายที่มีมากมาย แต่อยู่ที่ความลังเลในการเรียนรู้จากกันและกัน คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์มีสิ่งที่ต้องเรียนรู้อีกมากมายจากคริสเตียนที่มีวัฒนธรรมและธรรมเนียมอื่นๆ เช่น อธิปไตย และพระคุณของพระเจ้า ความสำคัญของหลักข้อเชื่อ และรูปแบบการมีส่วนร่วมในสังคมใหญ่ คริสเตียนที่มีเบื้องหลังอื่นๆ ก็สามารถเรียนรู้จากธรรมเนียมของแอนนะแบ็บติสต์ในด้านต่างๆ เช่น การติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน การตีความหมายพระวจนะจากมุมมองที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจความเชื่อของเรา และการให้ความสำคัญที่มีพระเยซูคริสต์เป็นจอมเจ้านายในชีวิตประจำวัน

พระกายของพระคริสต์นั้นเป็นกายเดียวที่มีอวัยวะหลายส่วน หากกลุ่มหนึ่งภายในพระกายสูญเสียของประทาน และความเข้าใจที่เป็นเอกลักษณ์ไป ก็จะเป็นเหมือนเกล็ดที่สูญเสียความเค็ม ในหนังสือชื่อ *Differentiate or Die* แจ็ค ทราวท์ (Jack Trout) กล่าวว่า “หากองค์กรหนึ่งไม่ได้มีสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์นำมาเสนอ องค์กรนั้นจะตาย”¹ คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์มีความเข้าใจลึกซึ้งในเรื่องอะไรบ้างที่จะเสนอให้แก่ผู้อื่น และคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์จะต้องเรียนรู้อะไรบ้างจากกลุ่มอื่นๆ?

แม้ว่าโครงการและเป้าหมายอาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่ค่านิยมที่เป็นเอกลักษณ์ที่มีส่วนเสริมสร้างองค์กรจะถูกถือว่าเป็นเรื่อง “ศักดิ์สิทธิ์” ที่ไม่ควรเปลี่ยนแปลง² แล้วค่านิยมหลักที่ “ศักดิ์สิทธิ์” ของแอนนะแบ็บติสต์คริสเตียนคืออะไร? หนังสือเล่มนี้จะอธิบายค่านิยมเหล่านี้ด้วยแถลงการณ์ความเชื่อหลัก 3 ข้อ ซึ่งก็คือ:

1. *พระเยซู* เป็นหัวใจความเชื่อของเรา
2. *ชุมชนคริสเตียน* เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา
3. *การทำให้คืนดีกัน* เป็นงานหลักของเรา

การเป็นคริสเตียนในมุมมองของแอนนะแบ็บติสต์เป็นส่วนผสมของ *ความเชื่อ* ในพระเยซู *การเป็นส่วนหนึ่ง* ของชุมชนคริสเตียน และ *การปฏิบัติ* ในแนวทางที่ทำให้มีการคืนดีกัน³ หลักปฏิบัติ และ คำสอนอันสำคัญบางอย่างของแอนนะแบ็บติสต์ ได้กลายเป็นเรื่องที่คริสเตียนส่วนใหญ่ยอมรับ และถือว่าเป็นเรื่องปกติแล้ว แต่ก็ยังมีหลักปฏิบัติ และคำสอนอื่นๆ อาจจะเป็นสิ่งที่ทำลายและซับซ้อน แต่ในปัจจุบันมีจำนวนคนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ที่พบว่าความเข้าใจ และหลักปฏิบัติของแอนนะแบ็บติสต์เป็นประโยชน์มากในการช่วยพวกเขาติดตามพระเยซูคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในยุคนสมัยของเรา

คำแถลงการณ์ 3 ข้อ ของหนังสือเล่มนี้เป็นการปรับใหม่จากหนังสือ *The Anabaptist Vision* ซึ่งเป็นหนังสือแถลงการณ์หลักข้อเชื่อที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางตั้งแต่ปี ค.ศ.1943 โดย เฮโรด์ เบนเดอร์ (Harold S. Bender) ประธานของสมาคมประวัติศาสตร์คริสตจักรของสหรัฐอเมริกา (American Society of Church History)⁴ ในขณะนั้นเบนเดอร์ได้อธิบายพระวจนะและประวัติศาสตร์ของแอนนะแบ็บติสต์ตามความเข้าใจของเขาอย่างนี้:

1. การเป็นคริสเตียนคือ *การเป็นสาวก* คือการติดตาม *พระเยซู* ในชีวิตประจำวัน
2. คริสตจักรคือ *ความเป็นพี่น้องกัน* หรือ *ครอบครัว* สมาชิกไม่เพียงแต่อุทิศตัวเองให้แก่พระคริสต์ แต่ยังอุทิศตัวเองโดยสมัครใจต่อกันและกันด้วย
3. ผู้ติดตามพระเยซูมี *หลักจริยธรรมแห่งความรัก และการไม่โต้ตอบ* ในฐานะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ เป็นผู้เชื่อมุ่งจะนำให้

มีการคืนดีกัน ซึ่งปฏิเสธรการมีส่วนร่วมในความรุนแรง และ สงคราม

คำนิยามหลัก 3 ข้อนี้มีจุดเริ่มต้นหลายที่ด้วยกัน หนังสือเล่มนี้จะอธิบายว่าคำนิยามหลักเหล่านี้เกิดขึ้นมาอย่างไร และนำเสนอว่าจะนำมาใช้งานในโลกปัจจุบันได้อย่างไร จากนั้นจะนำเสนอคำนิยามเหล่านี้ไปเปรียบเทียบกับหลักข้อเชื่อที่แตกต่างกับแอนนะแบ็บติสต์ พร้อมคำถามเพื่อการอภิปราย ผมเชื่อว่าผมได้เน้นเกี่ยวกับเรื่องดีของแอนนะแบ็บติสต์ยุคแรกไว้ และกล่าวถึงเรื่องลบของเขาน้อยที่สุด เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้ คือให้คนที่สงสัยมีโอกาสถาม และตอบคำถามว่า “คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์มีลักษณะเป็นอย่างไร?”

ผมอยากขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ Jeff Wright อดีตศาสตราจารย์ประจำของสมาคมนอนไนท์เขตแปซิฟิกเซาท์เวสต์ (Pacific Southwest Mennonite Conference) ซึ่งได้จุดประกายให้กับงานชิ้นนี้ นอกจากนี้ ผมอยากขอบคุณกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางด้านศาสนศาสตร์ที่รวมถึง Theodore A Weathers พี่ชายของภรรยา Ardys ภรรยาของผม และ Myron Augsburg, David Martin, John Roth, James Reimer, Andre Gingerich Stoner, Alan Kreider, Marlene Kropf, John Rempel, David Pfrimmer, Neal Blough และ James Krabill ซึ่งช่วยวิพากษ์วิจารณ์หนังสือฉบับร่างนี้หลายฉบับ อย่างไรก็ตามผมขอรับผิดชอบเนื้อหาหนังสือเล่มนี้ทั้งหมด เพราะรู้ว่าคริสเตียนหลายคนจะมีจุดยืนที่แตกต่างกับผมที่พยายามจะบรรยายในหนังสือนี้

คำนิยมหลักข้อที่ 1

พระเยซูเป็นหัวใจความเชื่อของเรา

พระเยซู เริ่มพระราชกิจของพระองค์ในช่วงราวๆ ค.ศ. 30 ด้วยการรวบรวมสาวกกลุ่มหนึ่ง เป็นเวลา 3 ปีที่สาวกกลุ่มนี้ได้ใช้ชีวิต รับประทานอาหาร และทำงานร่วมกับพระเยซู พวกเขาได้เห็นพระองค์ ทรงดูแลผู้ยากไร้ รักษาผู้ที่เจ็บป่วย รักษาคนตาบอดให้หาย ยกโทษคนบาป และสอนประชาชนจำนวนมาก ระหว่างช่วงเวลาที่ทรงกระทำพระราชกิจนั้น และในช่วงเวลาหลังการฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูทรงเป็นหัวใจความเชื่อ และชีวิตของพวกเขา พวกเขา **ได้เชื่อ** ว่าพระองค์เป็นอาจารย์ เป็นพระผู้ไถ่ และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ซึ่งแตกต่างกับอาจารย์ ผู้ช่วย และเจ้านายคนอื่นๆ ในสมัยนั้น

การเป็นคริสเตียนสำหรับสาวกยุคแรกมีความหมายมากกว่าการเป็นผู้เชื่อ หรือ ผู้นมัสการ มันหมายถึงการเป็นบุคคลที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ ซึ่งเชื่อฟังพระเยซูในชีวิตประจำวัน เนื่องจากว่าเขาได้อุทิศตัวให้กับพระเยซู และการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของพวกเขา คนอื่นจึงสังเกตเห็นว่าพวกเขาได้ถูกเปลี่ยนแปลง ให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้นในทัศนคติ และวิถีชีวิตของพวกเขา หากคุณถามสาวกยุคแรก ผมเชื่อว่าพวกเขาคงตอบอย่างกระตือรือร้นว่า **“พระเยซูเป็นหัวใจความเชื่อของเรา!”**

ในช่วงเวลา 250 ปี คริสเตียนยุคแรกยังได้ยึดถือพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจความเชื่อในท่ามกลางพวกเขา แต่หลังจากศตวรรษต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่างกับความเชื่อคริสเตียน จนเกือบจะกลายเป็นศาสนาอื่น⁵ โดยเฉพาะมี 2 คน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทำการเปลี่ยนแปลงนี้ คนหนึ่งเป็นนักการเมือง อีกคนหนึ่งเป็นนักศาสนศาสตร์

คอนสแตนติน (Constantine) ที่เป็นนักการเมือง⁶ คือผู้นำ (กษัตริย์) ของอาณาจักรโรมัน ผลจากประสบการณ์ของเขาในชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้น คือ เขาได้เห็นนิมิตเป็นภาพกางเขน เขาจึงหยุดข่มเหงคริสเตียน และอนุญาตให้ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำอาณาจักรโรมัน อย่างไรก็ตามระหว่างการครองราชย์ของพระองค์ และหลายศตวรรษต่อมา ผู้เชื่อพระเจ้าได้ยึดถือหลักข้อเชื่อมากกว่าการประพฤติตัวในชีวิตของเขา

ออกัสติน (Augustine) นักศาสนศาสตร์⁷ เป็นบุคคลสำคัญหลังจากคอนสแตนติน เขามีประสบการณ์กับการกลับใจอย่างลึกซึ้ง และบางคนเรียกเขาว่าเป็นนักศาสนศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคริสตจักรโลก ตะวันตกเขามีแนวโน้มและมุมมองใหม่ๆ ที่ได้ขัดแย้งกับสาวกยุคแรก แทนที่จะเน้นชีวิตและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรกลับเน้นการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นหลัก หลักข้อเชื่อที่เรียกว่าหลักข้อเชื่อของอัครทูต (Apostles' Creed) ซึ่งมีความสำคัญในสมัยนั้น ไม่ได้กล่าวถึงคำสอนและพระราชกิจของพระเยซู แทนที่จะกล่าวว่า **“พระเยซู เป็นหัวใจความเชื่อของเรา”** ผู้ติดตามออกัสตินมักจะกล่าวว่า **“การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ คือหัวใจความเชื่อของเรา”**

ได้มีการเปลี่ยนแปลงอันมากเกิดขึ้น ขณะที่คริสเตียนยุคแรกเป็นกลุ่มคนส่วนน้อยที่นั้มีการในที่ลับ ตอนนั้พวกเขาประชุมกัน

ในอาคารที่ยิ่งใหญ่ ขณะที่คริสตจักรยุคแรกผู้เชื่อใหม่ได้มีส่วนร่วมในชุมชนใหม่ หลังจากได้รับการสอนและได้รับบัพติศมา ตอนนีกลับมีการรับบัพติศมาทารก และประชาชนทุกคนยกเว้นชาวยิวเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาล ขณะที่คริสตจักรยุคแรกเน้นในการติดตามพระเยซู ตอนนีสิ่งที่เน้นนั้นคืออยู่ที่หลักคำสอนที่ถูกต้อง พิธีกรรมที่หรูหรา และเน้นการป้องกันตัวเองจากศัตรู ขณะที่สมาชิกของคริสตจักรยุคแรกแบ่งปันความเชื่อของเขากับเพื่อนบ้านในทุกๆ วัน แต่เดี๋ยวนี้การประกาศ หมายถึงการขยายอาณาเขตของอาณาจักร“คริสเตียน” ขณะที่คริสเตียนยุคแรกส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติธรรมมีส่วนร่วมในทหาร ในช่วงเวลาออกัสตินเสียชีวิตกลับมีแต่คริสเตียนเท่านั้น ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมทหารโรมันได้

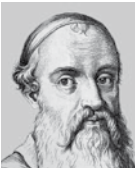

ระหว่างปี ค.ศ. 1200 และ 1500 มีบุคคลและหลายๆ กลุ่ม เริ่มรับรู้ถึงความเข้าใจเกี่ยวกับความรอด และคริสตจักรซึ่งเป็นที่ยอมรบกัันอย่างแพร่หลายนั้น มีหลายอย่างได้ขาดหายไป มาร์ติน

ลูเธอร์ (Martin Luther) นักบวชชาวเยอรมันคนหนึ่ง ซึ่งได้เรียนรัฐศาสนศาสตร์ของออกัสตินอย่างละเอียด เขาเป็นนักปฏิรูปคนหนึ่งในกลุ่มนี้ อูร์ริช สวิงลี (Ulrich Zwingli) ซึ่งเป็นศิษยาภิบาลชาวสวิสต์ และจอห์น เคลวิน (John Calvin) ซึ่งเป็นนักศาสนศาสตร์ปฏิรูปก็อยู่ในกลุ่มนี้ บุคคลเหล่านี้เป็นผู้นำในการปฏิรูปศาสนา

ลูเธอร์ (Luther) รู้สึกขุ่นเคืองมากเป็นพิเศษกับการปฏิบัติตัวของนักบวช และสันตะปาปาที่ทำให้การอภัยบาป และได้รับความรอดอยู่บนพื้นฐานของการกระทำดีและการขายไยบกโทษบาป ในวันที่ 31 ตุลาคม 1517 เพื่ออยากให้สาธารณชนนำเรื่องนี้มาโต้ว่าที่กัน เขาได้นำข้อเชื่อสรุป 95 ข้อ ไปตอกที่ประตูคริสตจักรหนึ่งในเมืองวิทเทนเบอร์ ประเทศเยอรมันนี้ การกระทำของเขาเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปของโปรเตสแตนต์⁸

ลูเธอร์ (Luther) และสวิงลี (Zwingli) ยืนยันว่าพระเจ้าจะเป็นสิทธิอำนาจเดียวในเรื่องความเชื่อและการปฏิบัติ และยืนยันว่าความรอดนั้นได้มาโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ความรอดนี้หมายถึงการได้รับชีวิตนิรันดร์ บางคนจะเรียกว่านี่เป็นความรอดของจิตวิญญาณมากกว่าความรอดโดยสมบูรณ์ แม้ว่าคริสเตียนจะถูกเรียกให้ตอบสนองรับใช้พระเจ้า และเพื่อนบ้านอย่างสัตย์ซื่อ แต่การติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน และการรับใช้ซึ่งกันและกันในชุมชนคริสเตียนนั้นไม่ได้ถูกเน้นมาก

นักเรียนหลายคนของ Ulrich Zwingli ซึ่งรวมถึง Conrad Grebel, Felix Manz และ George Blaurock ได้รวมตัวกันเพื่อศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำในเมือง Zurich ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ Hans Hut, Hans Denck, Pilgrim Marpeck และ Jakob Hutter ก็ดำเนินตามรอยแนวทางนี้เช่นกันในตอนใต้ของประเทศเยอรมันนีและโมราเวีย ต่อจากนั้นมาก็มี **เมนโน ไซมอนซ์ (Menno Simons)** อดีตบาทหลวงคาทอลิกได้สอนและประสานงานของกลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่ในประเทศเนเธอร์แลนด์⁹

กลุ่มคนเหล่านี้ได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่อง เขาได้ศึกษาเกี่ยวกับพระเยซูและสาวกกลุ่มแรก ฮีบรู 12:2 “*หมายเหตุ* พระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์” ได้กลายเป็นข้อพระคำอันสำคัญของหลายๆ คน 1 โครินธ์ 3:11 “*เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์*” กลายเป็นคติของ เมนโน ไซมอนซ์ (Menno Simons) เมื่อเวลาผ่านไป คำเทศนาบนภูเขาของพระเยซูได้กลายเป็นมาตรฐานปกติของชีวิตคริสเตียน เมื่อได้รับการเสริมกำลังโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขณะที่คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์กลุ่มแรกนี้ ได้ยึดมั่นตามหลักข้อเชื่อที่เรียกว่าหลักข้อเชื่อของอัครทูต และทำตามการสอน การเทศน์ของลูเธอร์ และสวิงลี แต่พวกเขาอยากไปไกลกว่านั้นอีก พวกเขาชอบกล่าวถึงการ “บังเกิดใหม่” มากกว่า “ได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ” แม้ว่าความรอดจะมาจากพระคุณของพระเจ้า พวกเขาเรียกร้องให้ผู้เชื่อตอบสนองการเชื่อฟังมากกว่านั้น พวกเขายืนยันว่าความรอด ซึ่งมาจากพระเยซูและฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านศีลธรรม สังคม และเศรษฐกิจของบุคคลเหล่านั้น การรับบัพติศมาของผู้ใหญ่ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ว่าความรอดนี้ และการเปลี่ยนแปลงนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว หากคุณถามคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ยุคแรกนั้น ผมเชื่อว่าพวกเขาจะตอบเหมือนกับสาวกกลุ่มแรกและกล่าวว่า **“พระเยซูเป็นหัวใจความเชื่อของเรา!”**

ทั้งหมดนี้มีความหมายอย่างไรต่อเราในปัจจุบันนี้? คริสเตียนจากมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ มุ่งที่นำความเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูมาใช้ในชีวิตใน 3 ด้านที่สำคัญดังต่อไปนี้:

1. ติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน

การเป็นคริสเตียนมีความหมายมากกว่าการมีประสบการณ์ในฝ่ายวิญญาณ การประกาศหลักข้อเชื่อ หรือการเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า การเป็นคริสเตียนหมายถึงการติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน คริสเตียนจากมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์กล่าวว่า “การเป็นคริสเตียนคือการเป็นสาวก!” ในภาษาเยอรมันคือ ***Nachfolge Christi*** หรือ “ตามหลังพระคริสต์ไป” ฮันซ์ แดเน็ค (Hans Denck) ซึ่งเป็นแอนนะแบ็บติสต์รุ่นแรก กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ไม่มีใครรู้จักพระคริสต์ได้อย่างแท้จริง ถ้าไม่ติดตามพระองค์ใน

ชีวิตประจำวัน และไม่มีใครติดตามพระคริสต์ได้ในชีวิตประจำวันถ้าไม่รู้จักพระองค์”¹⁰

ความรอดที่อิงตามความเข้าใจสืบทอดกันมาของแอนนะแบ็บติสต์ หมายถึงการถูกเปลี่ยนแปลงจากวิถีชีวิตแบบเก่า มาสู่ชีวิตที่แสดงออกว่าพระเยซูคือหัวใจความเชื่อของเรา และเป็นการกระทำของพวกเรา ความรอดไม่ได้เป็นเพียงแค่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของพระเจ้ามีต่อเราเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการกระทำของเราต่อพระเจ้า ต่อคนอื่น และต่อโลกนี้ การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปได้โดยการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเสริมกำลังแก่สาวกในการติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน

คริสเตียนหลายคนยังคงมองตัวเองว่าเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ไม่สามารถใช้ชีวิตใหม่ที่มีชัยชนะความบาปได้ บางคนกล่าวว่า “ฉันไม่ได้เปลี่ยนไป ฉันเพียงแค่ได้รับการอภัย” คริสเตียนจากมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ไม่เห็นเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าคำสอนและพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจความเชื่อ สามารถช่วยให้ผู้ที่มีความตั้งใจติดตาม เปลี่ยนแปลงและชนะอำนาจของความชั่วร้ายได้ พวกเขาได้รับการหนุนใจให้ติดตามพระเยซูอย่างหนักแน่นในชีวิตประจำวัน

2. การตีความหมายพระคัมภีร์จากมุมมองที่มีพระเยซูเป็นหัวใจของความเชื่อ

คริสเตียนหลายคนได้ตีความหมายพระคัมภีร์ที่เรียกว่า “แบบราบ” ซึ่งตั้งสมมุติฐานไว้ว่าพระวจนะของพระเจ้าที่โมเสสบันทึกในพันธสัญญาเดิมมีสิทธิอำนาจเท่ากับคำตรัสของพระเยซูในพันธสัญญาใหม่ เมื่อมีปัญหาด้านการเมืองหรือสังคมเกิดขึ้น เช่น สงคราม การลงโทษถึงชีวิต หรือการปฏิบัติต่อคนที่ผิดปกติ คนที่ตีความหมายพระคัมภีร์แบบ “แบบราบ” มักจะอ้างพระวจนะในพันธสัญญาเดิมว่าเป็นสิทธิอำนาจสำหรับความเชื่อและการกระทำของพวกเขา แม้ว่า

จะแตกต่างจากพระเยซูก็ตาม เมื่อมีคำถามเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวเกิดขึ้น พวกนักตีความหมายเหล่านี้ มักจะกลับไปหาการทรงนำจากพระบัญญัติ ลิขประการ แทนที่จะให้พระเยซูทรงนำในการตีความหมาย

คริสเตียนคนอื่นๆ ตีความหมายพระคัมภีร์แบบ *แบ่งตามยุคสมัย* (Dispensational) การจะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า ต้องรู้ช่วงเวลา หรือยุคสมัยที่พระเจ้าเปิดเผยในพระวจนะตอนนั้น การตีความหมายแบบนี้ การเชื่อฟังคำสอนของพระเยซูในคำเทศนาบนภูเขาานั้น จะรอไว้จนถึงยุคอาณาจักรของพระคริสต์ หลังจากที่พระองค์เสด็จกลับมา ปัจจุบันนี้พวกเขาจะนมัสการพระเยซูแต่พวกเขาจะไม่เชื่อฟังพระองค์ในชีวิตประจำวัน

คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์มุ่งที่จะตีความหมายพระวจนะทั้งหมด จากมุมมองจริยธรรมที่มีพระเยซูคริสต์เป็นหัวใจ ความเชื่อของเรา พวกเขามองว่าพระเยซูเป็นการทรงเปิดเผยที่ครบบริบูรณ์มากที่สุดเกี่ยวกับพระเจ้า และเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งหมายความว่าในบางครั้งคำสอนของพระเยซูอยู่เหนือคำสอนก่อนๆ พระเยซูเองตรัสว่า “ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้แก่คนโบราณว่า ..แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า” (มัทธิว 5:21,27,31,33,38 และ43) นอกจากนั้น ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเขียนว่า “ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรพบุรุษของเราทางพวกผู้เผยพระวจนะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร... พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงมีภาวะเป็นพินัยเดียวกันกับพระองค์...” (ฮีบรู 1:1-3) มิชชันนารี Peter Kehler เคยกล่าวไว้ว่า “ถ้าพระวจนะได้ทำเพียงแคในการแนะนำให้ผมรู้จักกับพระเยซูคริสต์ เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว!”¹¹

คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ เชื่อว่าพระวจนะทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า แต่ไม่เชื่อเฉพาะตามตัวอักษรอย่างเจาะจง พวกเขาพยายามให้พระวจนะที่บันทึกเป็นตัวอักษรกับ

จิตวิญญาณของพระเยซูคริสต์มีการผูกพันกัน พระวจนะทุกคนต้องตีความหมายกับพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจของความเชื่อ คริสเตียนจะเจอปัญหาเมื่อพยายามจะยกพระวจนะที่บันทึกเป็นตัวอักษรให้เหนือกว่าพระเยซู หรือยกพระเยซูเหนือกว่าพระวจนะ พระวจนะและพระเยซูจะต้องมีการผูกพันกัน¹²

ขณะที่คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ มองพระวจนะว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสูงสุด แต่อย่างไรก็ตามพระเยซูทรงเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดเกี่ยวกับความเชื่อและชีวิต พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเหนือพระวจนะ และเป็นมาตรฐานของศีลธรรมส่วนตัวและสังคม ไม่มีข้อความใดๆ ที่ถ่ายทอดอย่างสัตย์ซื่อมีสิทธิอำนาจเหนือคำสอนของพระเยซู ซึ่งเป็นหัวใจความเชื่อของเรา ดังนั้น เมื่อคริสเตียนแบบแอนนะแบ็บติสต์เผชิญปัญหาทางด้านศีลธรรม พวกเขาจะไปที่พระเยซูคริสต์ก่อนเพื่อให้พระองค์ชี้แนวทาง แล้วจึงศึกษาพระวจนะตอนอื่นๆ ศึกษาข้อมูลเบื้องหลัง และสร้างความเข้าใจเพิ่มเติม ถ้าพระคัมภีร์สองตอนดูเหมือนว่าจะขัดแย้งกัน พวกเขาจะให้พระเยซูคริสต์เป็นกรรมการตัดสิน!

3. ยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยและเป็นพระผู้เป็นเจ้า

คริสเตียนหลายคนประกาศยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดจากความผิดบาป แต่พวกเขาได้อ่อนกำลังในการติดตามพระองค์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตประจำวัน พวกเขา มองพระเยซูว่าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดจากนิสัยที่ไม่ดี แต่เมื่อเผชิญกับปัญหาใหญ่ทางด้านสังคมหรือการเมือง พวกเขาได้ให้ความเชื่อฟังประจำวันแก่นายจ้าง ผู้นำชุมชน ผู้บัญชาการทหาร หรือประธานาธิบดี ผลที่ได้ตามมานั้นก็คือ คริสเตียนหลายคนในปัจจุบันเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้นำที่เป็นมนุษย์มากกว่าที่เชื่อฟังคำสั่งของพระเยซู

คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ เชื่อว่าจะเชื่อฟังรัฐบาลต้องอยู่ในขอบเขตที่ความเป็นสาวกคริสเตียนอนุญาตให้ทำได้ รัฐบาลมีวัตถุประสงค์รักษาชีวิตและสร้างระเบียบในโลกนี้ แต่การเชื่อฟังกฎหมายไม่ได้หมายความว่า เราจะเชื่อฟังสิ่งที่รัฐบาลสั่งแบบหลับหูหลับตา เนื่องจากว่าความจงรักภักดีสูงสุดของเราได้ให้กับพระเยซูและแผ่นดินของพระเจ้า อาจจะมีบางโอกาสที่เราต้องขัดแย้งกับคำสั่งรัฐบาล เพราะมันตรงกันข้ามกับคำสอนของพระเยซู ซึ่งเป็นหัวใจความเชื่อของเรา เมื่อมีความขัดแย้งระหว่างทางของพระเยซูและทางของซีซาร์ เราก็ต้องตอบเหมือนกับสาวกยุคแรกที่ตอบว่า “เราต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าจะเชื่อฟังมนุษย์”¹³ (กิจการ 5:29)

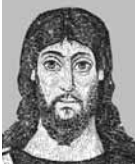
โดยสรุปแล้ว คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์คือ **ผู้เชื่อ** ที่มุ่งมั่นจะ:

1. ติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน
2. ตีความหมายพระวจนะด้วยพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจของความเชื่อ
3. ให้สัญญาว่าจะจงรักภักดีสูงสุดแก่พระเยซูคริสต์

พระเยซูทรงเป็นหัวใจความเชื่อของพวกเขา แล้วคุณเป็นคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์หรือเปล่า?

คำนิยมหลักข้อที่ 2

ชุมชนคริสเตียนเป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา

สิ่งแรกๆ ที่พระเยซูทรงกระทำในตอนเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ คือ การสร้างชุมชนขึ้นมา พระองค์ทรงชวนเปโตรกับอันดรูว์ และ ยากอบกับยอห์นให้มาอยู่ร่วมกับพระองค์ ในไม่ช้ามีผู้ติดตามพระองค์เป็นจำนวนมาก และพระองค์ได้เลือกสาวก 12 คน พวกเขาได้ เรียนรู้ รับประทาน เดินทาง และรับใช้ร่วมกันจนถึงวันเพ็นเทคอสต์ ที่ได้กลายมาเป็นแกนหลักของสังคมใหม่ ที่มีชื่อว่า *คริสตจักร* ใน กิจการบทที่ 2 เราได้สังเกตเห็นว่ากลุ่มผู้เชื่อกลุ่มแรกได้ “ประชุมกันทุกวัน” ไม่เฉพาะใน “พระวิหาร” เท่านั้นแต่ “ในบ้านของตน” พวกเขาได้ “ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดีและใจกว้างขวางทุกวัน เรื่อยไป”

คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจาก ความเป็นจริงทางด้านศาสนาและการเมืองในเวลานั้น วิถีชีวิตแบบใหม่นี้ ถูกสอนและเฉลิมฉลองในลานของพระวิหาร และกลุ่มย่อยที่บ้าน ซึ่งมีการพูดคุยกัน และนำสิ่งที่คุยกันไปใช้

พระเยซูได้นำคำศัพท์ครอบครัวมาใช้กับคนที่ติดตามพระองค์ เป็นที่ปรากฏว่าพระเยซูต้องการให้ผู้ติดตามพระองค์ไม่เพียงแค่ *เชื่อ* ในพระองค์ แต่อยากให้พวกเขามีความผูกพันต่อกันและกันอย่าง แน่นแฟ้น คนอื่นๆ ได้สังเกตและประหลาดใจว่า พระเจ้าได้ทรง กระทำในกลุ่มคริสเตียนยุคแรก และได้ทรงกระทำผ่านคนกลุ่มนี้ พวกเขา มีของประทาน มีความคิดเห็น และความกล้าหาญที่จะสืบทอด

สิ่งที่พระเยซูทรงเริ่มต้นไว้ขณะที่พระองค์อยู่กับพวกเขา ถ้าเราถามผู้ติดตามพระเยซูกลุ่มแรกผมเชื่อว่าพวกเขาจะกล่าวว่า “ชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา”

แทนที่จะเห็นว่าคริสตจักรเป็นครอบครัวของผู้เชื่อทั้งชายและหญิงที่มาประชุมกันเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ มีการแบ่งปัน อธิษฐาน และนมัสการ คอนสแตนตินกลับเห็นว่าคริสตจักรเป็นองค์กรประชุมในพระวิหารใหญ่ซึ่งไม่มีความผูกพันกัน ผู้ร่ำรวยซึ่งเคยต่อต้านการเป็นคริสเตียนต่างยินดีจะเข้าร่วมคริสตจักรที่เกี่ยวข้องกับจักรพรรดิ คนเป็นจำนวนมากได้รับบัพติศมา ไม่ว่าจะเป็นผู้ติดตามพระเยซูอย่างแท้จริงหรือไม่ ผลที่ได้ตามมานั้นก็คือแทนที่คริสตจักรจะเข้าไปอยู่ในโลก “โลก” กลับเข้ามาอยู่ในคริสตจักร

ด้วยการสนับสนุนและช่วยเหลือจากพระมารดา กษัตริย์คอนสแตนตินเริ่มสร้างพระวิหารขนาดใหญ่ที่กรุงโรม และสถานที่ซึ่งพระเยซูได้บังเกิดและสิ้นพระชนม์ ในท้ายที่สุดคริสตจักรที่มีโครงสร้างเป็นอาคารก็ถูกสร้างขึ้นมาในทุกเมือง แทนที่จะกล่าวว่า “ชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจความเชื่อ เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา” คริสเตียนเริ่มกล่าวว่า “อาคารคริสตจักรเป็นศูนย์กลางของเมืองพวกเรา”

ออกัสติน รู้สึกทำทนายกับการดำรงชีวิตที่เชื่อฟังพระเจ้าท่ามกลางบริบทของสังคมที่ถือว่าทุกคนเป็นคริสเตียน สำหรับออกัสตินและผู้ติดตามเขา มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะแยกแยะส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ ออกจากผู้ที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระคริสต์ เขาตรัสว่า “ข้าวและวัชพืชนั้นเติบโตอยู่ด้วยกัน”

แทนที่จะได้มีประสบการณ์กับการทรงสถิตของพระคริสต์ในชุมชน ออกัสตินกลับเน้นการมีประสบการณ์กับการทรงสถิตของพระเจ้าผ่านทางพิธีกรรม พิธีกรรมที่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเกี่ยวข้อง

กับการให้อภัยบาปดั้งเดิมนั้นต้องอาศัยพิธีปฏิญาณ (Sacrament) หรือพิธีบัพติศมา เพื่อจะได้รับการยกโทษบาปต่อเนื่องผู้เชื่อต้อง ฟังปาพิธึมิสซา (Mass) เมื่อเวลาหลายศตวรรษผ่านไป ก็ได้มีความ เข้าใจผิดเกิดขึ้นมาว่า เพื่อจะได้รับการปลดปล่อยจากนรก เราต้อง อธิษฐานต่อนักบุญ ช่วยเหลือคนยากจน และต้องซื้อใบฎีกาไถ่บาป จากสันตะปาปา

เมื่อเวลาผ่านไป แนวคิดเกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งของพระคริสต์ และต่อกันและกัน อยู่ในชุมชนที่เป็นกลุ่มขนาดเล็กก็สูญหายไป พวกที่ต้องการติดตามพระเยซูโดยเชื่อฟังและอยากมีประสบการณ์ อยู่ในชุมชนที่มีความผูกพันกัน กลายมาเป็นนักบวชหรือแม่ชีที่ อาศัยอยู่ในอาศรมหรือคอนแวนต์ จึงเกิดความเข้าใจทั่วไปว่า การ เชื่อในพระเยซูและการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนผู้เชื่อในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับคนทั่วไป

มาร์ติน ลูเธอร์ และนักปฏิรูปคนอื่นๆ เริ่มแรกมีความตั้งใจปฏิรูป คริสตจักรให้กลับไปอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ พวกเขาแยกตัว เองออกจากภารกิจของอำนาจโรม และเมื่อเทศนาสั่งสอนจาก พระคัมภีร์ พวกเขาเริ่มเห็นว่า **ผู้เชื่อทุกคนเป็นผู้รับใช้** ผู้ติดตาม เป็นจำนวนมากของ ลูเธอร์ และ สวิงลี ก็อยากเป็นอิสระ ออกจาก ระบบเจ้าขุนมูลนายของยุคสมัยนั้น แต่เมื่อชาวบางคนลุกขึ้นต่อสู้ กับหลักปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรมของเจ้าขุนมูลนาย ลูเธอร์ และ สวิงลี ซึ่งอยากเห็นความสงบสุขเรียบร้อยกลับมาเหมือนเดิม พวกเขาจึงได้ เข้าข้างกับพวกผู้ปกครอง แม้ว่าพวกเขาจะส่งเสริมผู้นำให้รับผิดชอบ ต่อคนยากจน แต่พวกเขาได้เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักร และรัฐขึ้นมาใหม่อีกครั้งโดยไม่ได้ตั้งใจ จึงทำให้สูญเสียความน่าเชื่อถือ จากพวกชาวนาเป็นจำนวนมาก

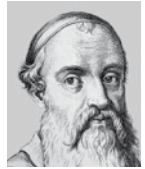
สงครามชาวนาและความกดดันจากการเมืองได้ยั่วยังไม่ให้ ลูเธอร์ และ สวิงลี ดำเนินตามการปฏิรูปที่ตั้งใจไว้ พวกเขากลับไป

ใช้โครงสร้างแบบของ **คอนสแตนติน** เหมือนเดิม และใช้ศาสนศาสตร์แบบ **อ็อกสตัน** พวกเขาได้รักษานโยบายคริสตจักรที่มีการพัวพันกับรัฐ ใช้ “**พระวิหาร**” เป็นโครงสร้างคริสตจักร มีการรับบัพติศมาทารกที่เป็นพิธีเริ่มต้นเข้าสู่คริสตจักร และให้รัฐใช้ดาบเป็นเครื่องมือลงโทษต่อผู้ที่ทำผิด และการตีความหมายพระคัมภีร์แบบ **เบนราฟ** เป็นเรื่องส่วนตัวเพื่อเรียนรู้หน้าพระทัยของพระเจ้า

แอนนะแบ็บติสต์ยุคแรก ซึ่งรวมถึง **เมนโน ไชมอนซ์** ต่างผิดหวังกับความบกพร่องของการปฏิรูป พวกเขาไม่ได้ต้องการ**ปฏิรูป** คริสตจักรให้กลับไปสู่โครงสร้างของคอนสแตนติน และศาสนศาสตร์ของอ็อกสตัน แต่พวกเขาต้องการ **ฟื้นฟู** คริสตจักรให้กลับไปสู่รูปแบบในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ พวกเขาเชื่อว่าคริสตจักรต้องเป็นสังคมที่เป็นเอกเทศ และแตกต่างจากสังคมของโลก

เนื่องจากการข่มเหง คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์กลุ่มแรกได้ถูกบังคับให้ประชุมกันในที่ลับ เพื่อศึกษาพระคัมภีร์ มีการแบ่งปัน อธิษฐานและนมัสการในบ้านและที่ประชุมลับ พวกเขาได้รับประสบการณ์ที่พระคริสต์ได้ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางเขาบ่อยๆ เมื่อมีคนเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ และปฏิญาณว่าจะติดตามพระองค์ในชีวิตประจำวัน พวกเขาก็ได้รับบัพติศมาและรับการต้อนรับเข้าสู่ที่ประชุมที่เจาะจงนี้ ซึ่งพวกเขาได้รู้สึกมีความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยเหล่านี้ได้เป็นพยานอย่างมีพลังในชุมชนของพวกเขา หลังจากได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก 62 ฉบับ เกี่ยวกับจุดเริ่มต้นและความคิดของแอนนะแบ็บติสต์ อาจารย์ทาคาชิ ยามาดา (Takashi Yamada) ศิษยาภิบาล และนักวิชาการจากประเทศญี่ปุ่น เชื่อว่า “เอกลักษณ์ของคริสตจักรยุคแรก และแอนนะแบ็บติสต์ยุคแรกก็คือ พวกเขาพบกันในกลุ่มย่อย มีการเผชิญหน้ากันและกัน ทำให้เขาเข้มแข็งพอที่จะออกไปเผชิญกับโลกนี้ได้”¹⁴

คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์กล่าวอยู่บ่อยๆ ถึงพลังในการใช้ชีวิตในแบบที่แตกต่าง พวกเขาคาดหวังการดำรง “ชีวิตที่ขอบธรรม” จากสมาชิกทุกคน โดยเฉพาะผู้นำต้องเป็นแบบอย่าง ไม่เฉพาะจะได้รับอิสรภาพจากความผิดบาป พวกเขาอธิบายว่าคริสเตียนที่สัตย์ซื่อ คือผู้ที่มีชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์และมีจริยธรรม ผู้ที่เลิกติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน หรือมีการดำรงชีวิตที่ไม่เหมือนกับพระคริสต์บ่อยๆ ก็ถูกตัดออกจากพระกายของพระคริสต์

พวกเขาแอนนะแบ็บติสต์มองเห็นว่าคริสตจักรประกอบไปด้วยผู้เชื่อที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงซึ่งผูกพันต่อกันและกันในชุมชนแห่งพระสัญญา แต่ผู้นำโปรเตสแตนต์และคาทอลิกเห็นว่า กลุ่มแอนนะแบ็บติสต์เป็นพิษภัยต่อสถาบันคริสตจักร ผลที่ตามมานั้นก็คือพวกเขาได้จำคุก และข่มเหงแอนนะแบ็บติสต์หลายคน มีมากกว่า 4,000 คนโดนจับถ่วงน้ำ ตัดหัว หรือถูกมัดติดกับเสาและเผา พวกเขาเป็นผู้ที่ยอมตายเพื่อความเชื่อ¹⁵

ในช่วงแรกๆ กลุ่มแอนนะแบ็บติสต์มีความหลากหลายอยู่มาก ผู้นำบางคนได้เน้นยุคสุดท้ายมากเกินไป บางคนเริ่มใช้ความรุนแรง กลุ่มหนึ่งในเมืองมุนซ์เตอร์ (Münster) ประเทศเยอรมัน ได้กระทำถึงขนาดที่ปลดสมาชิกของสภาเมืองนั้น และให้ผู้อาวุโส 12 คนซึ่งเขาประกาศว่าตัวเองเป็นอิสราเอลใหม่ พวกเขาได้อนุญาตให้มีภรรยาหลายคน และให้ใช้อาวุธเพื่อป้องกันตัวเอง เรื่องแบบนี้จากกลุ่มแอนนะแบ็บติสต์นอกรีต ได้สร้างชื่อเสียงที่เสียหายให้กับแอนนะแบ็บติสต์และคริสเตียนเมนโนไนท์ ซึ่งยังคงสืบต่อมาอีกนาน จนถึงปัจจุบัน

แอนนะแบ็บติสต์ยุคแรก ได้รู้สึกผูกพันกับพระเยซูอย่างแน่นแฟ้น และมีการสนับสนุนกันและกันอย่างสัตย์ซื่อ ในการดำรงชีวิตอย่างท่อมเท และมีศีลธรรม ซึ่งแตกต่างจากโลกที่ก้าวร้าว ถ้าเราสามารถถามคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ยุคแรกนี้ได้ ผมเชื่อว่าพวก

เขาจะพูดเหมือนกับสาวกกลุ่มแรกว่า **“ชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจของความเชื่อ เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา!”**

ในโลกปัจจุบัน คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ เข้าใจและดำรงชีวิตที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจในชีวิต อย่างเด่นชัดใน 3 ด้านดังนี้:

1. การให้อภัยเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชุมชนคริสเตียน

พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้เรามีชีวิต และมีชีวิตที่เต็มบริบูรณ์มากขึ้น พระองค์อธิษฐานอย่างร้อนรนเพื่อเราจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนที่พระองค์ทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบิดา สมาชิกอยู่ในชุมชนจะรู้สึกมีความอบอุ่น และประโยชน์ทุกอย่างจะเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกในพระกายของพระคริสต์นั้นได้ให้อภัยต่อซึ่งกันและกัน

ปัญหาสำคัญของมนุษยชาติไม่ใช่การขาดแคลนด้านการเงิน การขาดแคลนด้านการศึกษา หรือการขาดแคลนด้านอำนาจ ปัญหาสำคัญคือ เราได้ทำผิดต่อซึ่งกันและกัน ตั้งแต่เริ่มต้นกาลเวลา บุคคลและกลุ่มได้ทำผิดต่อพระเจ้า และต่อซึ่งกันและกัน ทั้งโดยทัศนคติและการกระทำ ผลที่ได้ตามมาก็คือความสัมพันธ์ที่แตกร้าวกับพระเจ้า ต่อซึ่งกันและกัน กับตัวของเราเองและกับทั้งโลก

จุดเปลี่ยนในการแก้ไขความผิดพลาดมักเกิดขึ้นเมื่อมีฝ่ายหนึ่งกลับใจอย่างจริงใจและขอการอภัย แต่น่าเสียดาย อยู่ในโลกของคนที่ไม่ใช่คริสเตียน การแก้ไขความขัดแย้งก็คือการเมินเฉยแต่ไม่ใช่ให้การอภัย บ่อยครั้งที่การปฏิเสธและการปกป้องตนเอง มักจะทดแทนการสารภาพความผิดบาปอย่างสัตย์ซื่อ การสารภาพบาปและการให้อภัย เป็นสิ่งที่ทำลายกำแพงที่ขวางกั้นสามัคคีธรรมระหว่างเรากับพระเจ้าและต่อซึ่งกันและกัน การให้อภัยเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการสร้างและฟื้นฟูชุมชนคริสเตียน!

2. พระวณะจะต้องได้รับการตีความหมายในชุมชน

คริสเตียนหลายคนได้ศึกษาพระวณะของพระเจ้าด้วยตนเอง และประกาศให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่เขาเข้าใจนั้น เมื่อเขาได้จำกัดเขาเองในการตีความหมายส่วนตัว เขามักจะสร้างความสับสน และเข้าใจผิดต่อความหมายของพระวณะ

คริสเตียนหลายคนมองว่าศิษยาภิบาล นักบวช หรือครูสอนพระวณะเป็นกลุ่มเดียวที่สามารถตีความหมายพระวณะอย่างถูกต้อง เมื่อเป็นแบบนี้ สมาชิกทั่วไปมักจะละเลยในการศึกษาพระวณะและนำมาประยุกต์ใช้

คริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์เชื่อว่า ควรมีการศึกษาพระวณะส่วนตัว และอยู่ในชุมชนคริสเตียนที่ได้รับการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่นั่นผู้เชื่อจะได้ให้และรับการอบรมทั่วไป สมาชิกของชุมชนคริสเตียนในกลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) ห้องเรียน และในประชุมสัปดาห์ ในการนำของพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจความเชื่อของเขา เขาจะรู้ว่าพระวณะได้พูดอะไรบ้างในสถานการณ์ครั้งนั้น

3. กลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคริสเตียน

บางครั้งคริสตจักรได้ถูกเรียกว่านมมี 2 ปีก ปีกหนึ่งเปรียบเหมือนโบสถ์ซึ่งเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์อยู่เหนือพวกเรา (ความสัมพันธ์นี้เราเรียกว่าความสัมพันธ์แนวตั้ง) อีกปีกหนึ่งคือกลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) (ปีกนี้เน้นความสัมพันธ์แนวนอน) คริสตจักรต้องการมี 2 ปีกนี้¹⁶

การดำรงชีวิตคริสเตียนที่ดีคือมีความสัมพันธ์อยู่ภายในกลุ่ม 12 คน หรือน้อยกว่า 12 คน เพราะพวกเราจะได้ให้และได้รับการปรึกษา พวกเราจะค้นหาของประทาน และร่วมกันทำพันธกิจการประกาศ จะมีความสุขสนุกสนาน และมีความสามัคคีธรรมอยู่ในกลุ่มย่อย

คริสตจักรที่เข้มแข็งจะต้องเป็นชุมชนคริสเตียนที่ดี ชุมชนคริสเตียนจะต้องประกอบด้วยกลุ่มย่อย บางคนกล่าวว่ากลุ่มย่อยคือพื้นฐานของคริสตจักร¹⁷

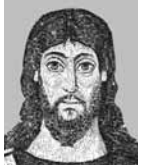
สรุปแล้วคริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์ มีพระเยซูเป็นหัวใจชีวิตชุมชน นั่นก็คือเป็นหัวใจของชีวิตเขา พวกเขาจะเห็นว่า:

1. การให้อภัยเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชุมชน
2. การสนทนาเรียนรู้ด้วยกันเป็นสิ่งที่จำเป็นก่อนที่จะตีความหมายพระวจนะ
3. กลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) เป็นศูนย์กลางชีวิตของคริสตจักร

เชื่อในพระเยซู เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร และประพฤติไปในทางชีวิตใหม่ สิ่งเหล่านี้คือความจริงในชุมชนคริสเตียน คุณได้เป็นคริสเตียนแบบแอนนะแบ็บติสต์ไหม?¹⁸

คำนิยมข้อที่ 3

การทำให้คืนดีกันเป็นงานหลักของพวกเขา

พระเจ้าได้ส่งพระบุตรคือพระเยซูมาแก้ไขปัญหาคือความบาป พระเยซูเป็นผู้นำคนที่อยากคืนดีกันกับพระเจ้า และคืนดีต่อซึ่งกันและกัน พระองค์สามารถแก้ไขสิ่งที่แตกร้างและไม่ยุติธรรม พระองค์ยังฝึกผู้ติดตามให้เป็นผู้ดูแลการคืนดี

พระเยซูได้ให้แนวทางของการคืนดีอย่างชัดเจนในชุมชนแห่งความเชื่อ ซึ่งบันทึกในพระธรรมมัทธิว 18:15-20 คนหรือกลุ่มที่ได้ขัดแย้งกันไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสังคม หรือ เหตุผลส่วนตัว ควรจะไปแก้ไขปัญหา 1 ต่อ 1 ก่อน แต่ถ้าสิ่งที่ไม่ยุติธรรม หรือ ความขัดแย้งไม่สามารถแก้ไขได้เราจะมีขั้นตอนอื่นๆ

ในคำเทศนาบนภูเขาพระเยซูได้สอนสาวกของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องสันติและความยุติธรรม จะเกิดขึ้นได้ก็เพราะมีการแสวงหาราชอาณาจักรก่อน สาราพความผิดบาป อยากให้คนอื่นทำอะไรกับเรา เราก็ควรทำอย่างเดียวกันกับเขา “อย่ารักเฉพาะผู้ที่รักเรา” พระเยซูตรัสอย่างนี้ว่า “แม้แต่ผู้ที่ไม่เชื่อก็รักเช่นนั้น จงรักศัตรูของท่าน และอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน” (มัทธิว 5 :43-48) นี่คือการหมายของพระเยซู และความหมายนี้ก็คือพระองค์ได้ให้กับพวกเรา พวกเราได้ติดตามพระเยซูหมายถึงว่าเราจะประพฤติไปในทางชีวิตใหม่

ในช่วงสุดท้ายพระราชกิจของพระองค์ พระเยซูได้ตรัสว่า “พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปเช่นนั้น” (ยอห์น 20:21) “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวก

ของเรา ให้รับบัพติศมา ให้สั่งสอนพวกเขาให้ถือสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้” (มัทธิว 28:18-20) ด้วยเหตุนี้สาวกยุคแรกได้ออกไปทั่วโลก เทศนา สั่งสอน และปฏิบัติวิถีชีวิตใหม่เพื่อทุกคนจะสามารถคืนดีกันกับพระเจ้า และคืนดีต่อซึ่งกันและกัน

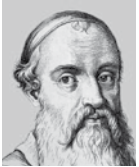
เรื่องท้าทายที่ใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งที่คริสเตียนยุคแรกเจอปัญหา คือ การขัดแย้งระหว่างเชื้อสาย ศาสนา และวัฒนธรรม ระหว่างคนยิวและคนต่างชาติ หลังจากที่ได้เห็นคนหลากหลายรูปแบบเป็นจำนวนมากเข้ามาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า พวกเขาอัครทูตได้ตกลงกันว่า ผู้ที่มีเบื้องหลังแตกต่างกันสามารถเป็นกายเดียวกัน อยู่ด้วยกันอย่างมีสันติสุข เพราะมีความเชื่อในพระเยซู ไม่ใช่ผ่านทางกฎหมายหรือพิธีอื่นๆ”

เป็นเวลาหลายร้อยปีผู้ติดตามพระเยซูได้ปฏิเสธการสู้รบทางทหาร พวกเขาเข้าใจว่าตนเองได้อยู่ใต้คำสั่งให้รักศัตรูไม่ใช่ไปฆ่าพวกเขา “ทั้งสิ้นนี้ได้เกิดขึ้นมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ผ่านทางพระเยซู และทรงโปรดประทานให้เรา มีพันธกิจเรื่องการคืนดีกัน” (2โครินธ์ 5:18) ถ้าคุณได้ถามคริสเตียนยุคแรกนั้นฉันเชื่อว่าพวกเขาจะให้คำตอบว่า “การทำให้คนคืนดีกับพระเจ้าและคืนดีต่อซึ่งกันและกันเป็นงานหลักของพวกเรา”

เมื่อกษัตริย์คอนสแตนตินได้รับเอาศาสนาคริสต์เข้ามาเป็นศาสนาประจำชาติ คริสตจักรมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย พระเยซูได้ตรัสว่า “ราชอาณาจักรของเราไม่ใช่โลกนี้” แต่กษัตริย์คอนสแตนตินเป็นกษัตริย์ของประเทศ เมื่อเวลาผ่านไปเราได้เห็นความแตกต่างเกิดขึ้น ระหว่างราชอาณาจักรที่ปกครองด้วยพระเยซู และราชอาณาจักรที่ปกครองด้วยกษัตริย์ ความเชื่อของคริสเตียนยุคแรกได้ถูกดัดแปลง เราเริ่มเห็นว่าอยู่ในคริสตจักรบางคนได้กลายเป็นคนร่ำรวย บางคนก็กลายเป็นคนยากจน คริสเตียนกลายเป็นผู้ข่มเหงคนอื่น คริสเตียนเคยรักความสันติได้เข้าสู่สงคราม แทนที่จะใช้กำลังเร็วแรงทำการประกาศสร้างความสันติ และทำพันธกิจ

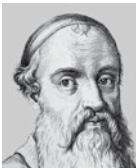
ของพระเจ้า เขาได้ทุ่มเทกำลังเป็นอันมากในการก่อสร้างโบสถ์ใหญ่
อลังการอยู่ทุกจังหวัดของประเทศยุโรป การก่อสร้างอาคารโบสถ์
เหล่านี้กลายเป็นงานหนักของพวกเขา

นักบวชอ็อกัสตินได้สนใจในเรื่องศีลธรรมส่วนตัว เช่น การเมา
สุรา ความละโมภ การพนัน และการล่วงประเวณี แต่การสอน
และปฏิบัติที่เกี่ยวกับการสร้างความสันติและความยุติธรรมนั้น ได้ถูก
จำกัดเฉพาะอยู่ในคริสตจักรที่มีการสัมพันธ์กับจักรพรรดิ แทนที่จะ
แสวงหาการคืนดีกันกับศัตรู นักบวชอ็อกัสตินเข้าใจว่าความเชื่อของ
คริสเตียนควรป้องกันผู้เชื่อในพระเจ้า เขาได้เขียนทฤษฎี “สงคราม
แห่งความชอบธรรม” ซึ่งอนุญาตคริสเตียนในบางสถานการณ์
สามารถมีส่วนร่วมในความรุนแรงและสงคราม มีคริสเตียนหลายกลุ่ม
หรือคณะมีจุดยืนแบบนี้ต่อสงคราม

ลูเธอร์, (Luther) สวิงลี (Zwingli) และ เคลวิน (Calvin) ได้ทำ
หลายอย่างที่ดี ลูเธอร์ได้พัฒนาแนวคิดที่เรียกว่า “กองทุนชุมชน”
เคลวินได้กล่าวถึงการดำรงชีวิตตามหลักของคริสเตียน สามารถ
ทำให้เรามีอิทธิพลต่อสังคม แต่เหมือนกันกับอ็อกัสตินพวกเขาได้
เน้นการให้อภัยเป็นเรื่องส่วนตัว การเชื่อฟังพระบัญญัติสิบประการ
แต่พวกเขาไม่มีการสอน และปฏิบัติอย่างชัดเจนเกี่ยวกับพระคุณที่
ทำให้เราเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับการประกาศ และการสร้างความสันติ

คริสเตียนแอนนะแบปติสต์ยุคแรกซึ่งนำด้วย เม็นโน ไชมอนซ์
(Menno Simons) และผู้นำคนอื่น ๆ มีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับ
การเป็นพระกายของพระคริสต์ที่ดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ เขาได้เชื่อว่า
เพราะการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และคำมั่นสัญญาที่มีต่อ
ซึ่งกันและกัน ผู้ติดตามพระเยซูสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์และ
กระทำเหมือนวิถีพระคริสต์ได้

คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ยุคแรกมักจะมีประชุมที่บ้านและเป็นกลุ่มย่อย เขาได้สัมผัสพระวิญญูณที่ได้ประทับท่ามกลางเขา และได้ศึกษาพระวจนะ และจะให้การหนุนใจต่อซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการดำรงชีวิต คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์อยากทำให้พระวจนะเป็น “อาวุธ” ของเขาเท่านั้น ในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาได้เน้นการร่วมใช้เงินและวัตถุ เน้นเรื่องมีสันติสุขกับพระเจ้า มีสันติสุขระหว่างกันและกัน และสร้างความสัมพันธ์กับศัตรู

การเคลื่อนไหวของคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เหมือนการเคลื่อนไหวของเคริสเมติก หรือเป็นการเคลื่อนไหวของพระวิญญูณบริสุทธิ์ในสมัยศตวรรษที่ 16¹⁹ ผู้นำแอนนะแบ็บติสต์พูดถึงพระวิญญูณบริสุทธิ์มากกว่านักปฏิรูปคนอื่น ๆ พวกเขาเชื่อว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงประทานอำนาจให้แก่พวกเขา ในการเป็นสาวกของพระองค์ การประกาศ การสร้างความสันติ และการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย

การเคลื่อนไหวของคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ เป็นการเคลื่อนไหวของการประกาศในศตวรรษที่ 16 ด้วยหัวใจที่ยึดมั่นและร้อนรน ผู้นำแอนนะแบ็บติสต์สำคัญหลายคนได้เสี่ยงชีวิตของเขาเดินทางไปทั่วทวีปยุโรป เขาได้พยายามจะทำให้คนคืนดีกับพระเจ้า และคืนดีต่อซึ่งกันและกัน²⁰ มีคนเป็นพัน ๆ คนได้เข้ามาอยู่กับจักพระเยซูและเข้าร่วมกลุ่มสามัคคีธรรมของแอนนะแบ็บติสต์ กลุ่มสามัคคีธรรมเหล่านี้ได้เกิดขึ้นทุกที่ของทวีปยุโรป

ไม่เฉพาะเท่านั้น การเคลื่อนไหวของแอนนะแบ็บติสต์ยังเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อความยุติธรรมในสังคมเช่นเดียวกัน มีหลายกลุ่มอยู่ในการเคลื่อนไหวนี้ ได้ร่วมแบ่งปันทรัพย์สินให้ซึ่งกันและกัน และเขายังเน้นให้มีความยุติธรรมต่อคนอื่น ผู้นำแอนนะแบ็บติสต์และผู้ติดตามเขาได้แก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของชาวนา ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังปฏิวัติต่อระบบเจ้าขุนมูลนาย กลุ่มย่อยได้กลายเป็นสังคมที่แตกต่างกับระบบการปกครองของจักรพรรดิและระบบ

เจ้าขุนมูลนาย มันเป็นไปไม่ได้ที่บุคคลติดตามพระเยซูอย่างแท้จริง รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า และรับ บัพติศมาเข้ามาในพระกายของพระเยซูนั้น ยังยึดติดในวัตถุสิ่งของ และทรัพย์สินมากมาย เมื่อเขาเห็นพี่น้องสมาชิกยังมีความขัดสนอยู่.²¹

ผ่านการศึกษาพระวจนะพระเจ้าและความเชื่อมั่นคง ในการ ติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เชื่อว่า การ มีส่วนร่วมในสงครามเป็นเรื่องที่ผิด เหมือนกับสาวกยุคแรกที่ได้ ปฏิเสธในการเข้าร่วมเป็นทหาร ถึงแม้ว่าชาวเทิร์คมุสลิมจะบุกรุก ทวีปยุโรป แทนที่จะต่อสู้กับศัตรูของเขา คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ ได้ทำตามแบบอย่างของพระเยซู “เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อ พระองค์ พระองค์ไม่ได้กล่าวตอบเขาด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อ พระองค์ทรงทนทุกข์ พระองค์ไม่ได้ทรงมาร่ำ...” (1 เปโตร 2:23)

ถ้าเราสามารถถามพวกเขาได้ ฉันเชื่อว่าท่านเมนโน ไซมอนซ์ (Menno Simons) และส่วนใหญ่ของคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ ยุคแรก พร้อมสาวกยุคแรก กล่าวว่า “การนำคนให้คืนดีกับพระเจ้า และคืนดีต่อซึ่งกันและกัน เป็นงานหลักของพวกเรา”

มันมีความหมายอย่างไรในปัจจุบัน? คริสเตียนที่มีมุมมองแบบ แอนนะแบ็บติสต์เชื่อว่า:

1. เราจะช่วยให้คนคืนดีกับพระเจ้า

เหมือนกับพระเจ้าเป็นผู้ริเริ่มให้พระเยซูมาช่วยเราคืนดีกันกับ พระองค์ และคืนดีต่อซึ่งกันและกัน พระเจ้าได้บอกให้เราทำหน้าที่ ของเราในการนำคนอื่นเข้ามาหาพระองค์ พวกเราจะทำพันธกิจนี้ ในกรุงเยรูซาเล็ม ยูเดีย สะมาเรีย และทั่วโลก พระเจ้าได้มอบพันธกิจ การทำให้คนคืนดีกันเป็นของพวกเรา

ในปัจจุบันคริสเตียนที่มุ่มมองแบบแอนนะแบบติสต์ได้ถูกมอบหมายหน้าที่ให้ไปสร้างสาวก ให้เขารับบัพติศมา และสอนเขาทุกสิ่งอย่างเกี่ยวกับชีวิตและการสอนของพระเยซู คริสเตียนแอนนะแบบติสต์อยากบอกให้คนอื่นเชื่อในพระเยซู มีส่วนร่วมในชุมชนที่มีพระเยซูเป็นหัวใจของความเชื่อ และประเพณีที่มีชีวิตการเปลี่ยนแปลง

เมื่อคนที่แสวงหาได้ "สละตัวของเขาเองให้กับพระคริสต์ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเขาจะทำได้" เขาได้บังเกิดใหม่แล้ว²² เขาได้มีชีวิตที่ดี เริ่มต้นใหม่ เขาได้มีค่านิยมใหม่ และพระวิญญูณบวิสุทธิได้เจิมเขาให้มีพลังในการดำรงชีวิตที่มีค่านิยมใหม่

การคืนดีกับพระเจ้าได้นำให้เรามีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง พระเยซูได้เปลี่ยนความคิด ความสัมพันธ์และการประพฤติกของคนที่ยอมรับพระองค์ เขาได้รับการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ความรู้สึก กายภาพ สังคม และการเมืองซึ่งมีความแตกต่างอย่างชัดเจนกับคนในโลกนี้

2. พวกเราจะช่วยคนให้คืนดีต่อกันและกัน

พวกเราไม่เฉพาะนำคนให้คืนดีกับพระเจ้า แต่ช่วยคนให้คืนดีต่อกันและกัน เป็นงานหลักของพวกเรา เพราะเหตุนี้พวกเราจะหาสาเหตุของความขัดแย้ง และช่วยเหลือคนหรือกลุ่มที่ขัดแย้งกันให้คืนดีกัน ด้วยการตั้งใจฟัง สารภาพความผิดบาปอย่างสัตย์ซื่อ ยกโทษให้กันอย่างแท้จริง และมีการทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

การอภัยโทษสามารถกำจัดกำแพงแห่งความผิดบาป ระหว่างเรากับพระเจ้า และระหว่างเรากับคนอื่นๆ ในคริสตจักรได้ การรับศีลมหาสนิทได้ระลึกถึงการอภัยโทษที่มาจากพระเจ้า และมาจากคนอื่นนั้นทำให้เรามีความสามัคคีธรรมได้

คริสเตียนควรจะเป็นท่อพระพรให้กับคนที่มึเบื้องหลังแตกต่างกัน มีเพศ และความเชื่อที่แตกต่างกัน พวกเราไม่สามารถช่วยคนอื่นได้

นอกจากที่เรามีประสบการณ์มาแล้ว พวกเราอยากจะช่วยคนให้คืนดีกัน พวกเราต้องเรียนรู้เพิ่มในเรื่องการคืนดีกัน และพวกเราเองจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอีกด้วย

3. พวกเราจะเป็นทูตแห่งการคืนดีอยู่ในโลกนี้

มีคริสเตียนบางกลุ่มเชื่อว่าการประกาศเป็นงานหลักของพวกเขา บางกลุ่มก็เห็นว่าเรื่องการสร้างสันติเป็นงานหลัก แต่สิ่งที่ดีที่สุดก็คือ *“การคืนดีกันเป็นงานหลักของพวกเขา”* พันธกิจประกาศและการสร้างความสันติสามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ เป็นแนวคิดที่เรียกว่า *“การคืนดีกัน”* วัตถุประสงค์ของพระเจ้าคือ *“โดยพระองค์ (พระคริสต์) ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระเจ้า”* (โคโลสี 1:20)

คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ได้เห็นว่าการรอดคือการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ด้วยเหตุนี้เขาได้ปฏิเสธการเข้าร่วมทำสงคราม สงครามปัจจุบันได้สอนทหารให้โกหก ให้เกลียดชังกัน และทำร้ายคนอื่น คนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตจะไม่ทำเช่นนั้น

การสร้างความสันติมีความแตกต่างกับการทำให้สงบ ผู้ที่ติดตามพระเยซูที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง พวกเราจะต้อง“ต่อสู้”กับความชั่วร้ายและสิ่งที่ไม่ยุติธรรมอย่างเข้มแข็งมากกว่าคนอื่นๆ แต่การต่อสู้ของพวกเรามีความแตกต่างจากคนอื่น เราได้ถูกท้าทายให้กล่าวเหมือนนักบอชทูตเปาโลว่า *“เพราะว่าถึงแม้ว่าเราอยู่ในโลกก็จริง แต่เราก็มิได้สู้รบตามโลกีย์วิสัย เพราะว่าศาสตราวุธของเราไม่ใช่ฝ่ายโลกีย์วิสัย”* (2โครินธ์ 10:3-4) ประวัติศาสตร์ได้สอนให้เราเห็นว่า ความรุนแรงมักจะนำไปสู่ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ความรุนแรงจะลดลงได้ด้วยการไม่ใช้ความรุนแรงเท่านั้น และแก้ไขสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความไม่ยุติธรรม ไม่เกี่ยวกับว่าเวลาไหน และอยู่ในสถานการณ์ใดๆ พวกเราควรจะเลียนแบบจากพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจของความเชื่อ พระเยซูใช้คำพูด การห่วงใย และวิธีที่ไม่ใช้ความ

รุนแรงในการแก้ไขความขัดแย้ง และนำคนเข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ใช้ปืนและลูกระเบิดเลย ท่าทีของพวกเราคือ “ท่านจงมีน้ำใจต่อกัน เหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 2:5)

การทำให้คืนดีกันเป็นงานที่หนักและลำบาก เราจะต้องยินดีที่จะอุทิศชีวิตของพวกเรา เพื่อคนที่อยู่ในโลกนี้จะได้คืนดีกันกับพระเจ้า คืนดีต่อกันและกัน และคืนดีกับศัตรู พันธกิจนี้จะทำให้เรามีความชื่นชมยินดีเป็นอันมาก พวกเราจะดำรงชีวิตที่ได้มีการคืนดีและนำให้คนอื่นคืนดี มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและต่อซึ่งกันและกัน

สรุปแล้วคริสเตียนที่มีมุมมองแบบแอนนะแบ็บติสต์เชื่อว่า เขาได้ถูกเรียกให้ไป:

1. ช่วยคนอื่นให้คืนดีกับพระเจ้า
2. ช่วยคนอื่นให้คืนดีต่อกันและกัน
3. รับใช้เป็นทูตของพระเจ้า ส่งเสริมให้มีการคืนดีกันอยู่ในโลกนี้

**การทำให้คืนดีกันเป็นงานหลักของคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์
ท่านได้เป็นคริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์หรือไม่?**

บทสรุป

เราคิดอย่างไรกับความเข้าใจของแอนนะแบ็บติสต์ ที่เกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียน เราได้รับบทเรียนอะไรบ้าง ศาสตราจารย์รูเฟอส์ เอ็ม โจนส์ (Rufus M. Jones) ของเมืองลอนดอนได้สรุปว่า “หลักการสำคัญที่เกี่ยวกับอิสระทางจิตสำนึก การแยกตัวระหว่างคริสตจักรและรัฐ เสรีภาพในการนับถือศาสนา เป็นเรื่องสำคัญของประชาธิปไตย และสิ่งเหล่านี้ได้มาจากการเคลื่อนไหวของแอนนะแบ็บติสต์ในสมัยปฏิรูปศาสนาคริสต์ ผู้นำที่กล้าหาญเหล่านี้ได้ประกาศหลักสำคัญที่กล่าวมานี้ และ ได้ทำทนายคริสเตียนอยู่ในโลกนี้ได้ปฏิบัติตาม”²³

คุณได้เข้าใจความเชื่อคริสเตียนดังประโยคที่จะกล่าวต่อไปนี้ไหม? ถ้าท่านเข้าใจเช่นนี้ ท่านก็คือคริสเตียนที่มุ่มมองแบบแอนนะแบ็บติสต์

พระเยซูเป็นหัวใจความเชื่อของฉัน

-) ฉันเชื่อไว้วางใจในพระเยซู และเชื่อว่าพระองค์จะทำให้ความเชื่อของฉันสมบูรณ์
-) ฉันตีความหมายพระวจนะของพระเจ้า จากมุมมองที่มีพระคริสต์เป็นหัวใจของความเชื่อ
-) ฉันเห็นว่าหัวใจของศาสนาคริสต์คือการเป็นสาวก และมุ่งจะติดตามพระเยซูในชีวิตประจำวัน

ชุมชนคริสเตียนเป็นศูนย์กลางชีวิตของฉัน

-) ฉันเชื่อว่าการให้อภัยทำให้ชุมชนผู้เชื่อมั่นคง
-) ฉันศึกษาพระวจนะของพระเจ้าร่วมกับผู้เชื่อคนอื่น เพื่อจะค้นหา ประยุกต์ใช้ในสมัยของเรา

- ___) ฉันเชื่อว่ากลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) เป็นพื้นฐานของคริสตจักร
ที่เข้มแข็ง

การทำให้คืนดีกันเป็นงานหลักของฉัน

- ___) ฉันได้ถูกเรียกให้ช่วยนำคนอื่นคืนดีกับพระเจ้า ผ่านทางความ
เชื่อในพระเยซู
- ___) ฉันเชื่อว่าทำให้การคืนดีกัน ประกอบด้วย การประกาศ และ
การสร้างความสัมพันธ์
- ___) ฉันปฏิเสธความไม่ยุติธรรม และความรุนแรงทุกๆ รูปแบบ
และ ส่งเสริมความสัมพันธ์แทนสงครามและความขัดแย้งอื่นๆ

หนังสืออ้างอิง

1. Jack Trout, *Differentiate or Die* (New York: John Wiley and Sons, 2000).
2. See James C. Collins and Jerry I. Porras, "Building Your Company's Vision," in *Harvard Business Review* (Lewes, Del.: Harvard Business Publishing, September 1996).
3. This alliteration of values is adapted from Grace Davie by Alan Kreider in his book, *The Change of Conversion and the Origin of Christendom* (Eugene, Ore.: Wipf and Stock Publishers, 1999), pp. xiv-xvi.
4. Harold S. Bender, *The Anabaptist Vision* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1944).
5. For a well-researched study of the changes to the process of incorporating new believers into church membership, see *ibid.*, Alan Kreider, *The Change of Conversion*.
6. For a biography of Constantine, see William Smith, ed., *A Dictionary of Christian Biography*, Vol. 1 (New York: AMS Press, 1974), pp. 623-649.
7. For an outline of Augustine's life and theology, see Erwin Fahlbusch, ed., *The Encyclopedia of Christianity*, Vol. 1 (Grand Rapids, Mich.: Eerdmans Publishing, 1999), pp. 159-165.
8. John D. Roth, *Stories: How Mennonites Came to Be* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2006). See chapter 2 for descriptions of the revolt, reform and renewal of the Reformation.
9. For further understanding on the various streams of Anabaptism, see C. Arnold Snyder, *Anabaptist History and Theology* (Kitchener, Ont.: Pandora Press, 1997).
10. For primary sources related to themes that were important to the Anabaptists, see *Anabaptism in Outline*, edited by Walter Klaassen (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1981).
11. Peter Kehler was a colleague in mission. He served in Taiwan from 1959-1975 and 1991-1993.
12. See Klaassen, *Anabaptism in Outline*, pp. 23-24, 72-73, and 140ff.

13. John H. Redekop, *Politics under God* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2007). See especially chapter 6, “What does God require of governments?”
14. From a personal conversation at a Mennonite World Conference meeting in Wichita, Kan., 1978.
15. See Roth, *Stories: How Mennonites Came to Be*, chapter 4.
16. William A. Beckham, *The Second Reformation: Reshaping the Church for the 21st Century* (Houston, Texas: Touch Outreach Ministries, 1998), pp. 25-26.
17. For more on the theology and practice of small groups, see two of my publications, *Called to Care* and *Called to Equip* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1993).
18. See Kreider, *The Change of Conversion*, pp. xiv-xvi.
19. Walter Klaassen, *Living at the End of the Ages* (Lanham, Md.: University Press of America, 1992), chapter 4, “The Age of the Spirit.”
20. Hyoung Min Kim, *Sixteenth-century Anabaptist Evangelism* (Ann Arbor, Mich.: ProQuest, 2002).
21. For a contemporary application of how discipleship relates to issues of justice and social action, see Ronald J. Sider, *I Am Not a Social Activist* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2008).
22. Samuel Shoemaker, *How to Become a Christian* (New York, N.Y.: Harper and Row, 1953), p. 71.
23. In *The Recovery of the Anabaptist Vision*, edited by Guy F. Hershberger (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1957), pp. 29-30. This volume also includes a wealth of essays on the rise and theology of Anabaptism.

มุมมองและคำถามเพื่อการอภิปราย

ค่านิยมหลักข้อที่ 1

พระเยซูเป็นหัวใจความเชื่อของเรา

หมายเอาพระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อและ ผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์
(ฮีบรู 12:2)

<p>คริสเตียนจำนวนมากเห็น</p>	<p>คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เห็น:</p>
<p>1. การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ คริสเตียนเป็นจำนวนมากเห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้า และความรอดพ้นจากบาป พวกเขาเห็นการสิ้นพระชนม์ของพระองค์แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อชีวิตการสอน และการเจิมให้พลังที่มาจากพระเยซู ความสำคัญของการเป็นคริสเตียนก็คือให้การอภัย</p>	<p>1. ชีวิตของพระเยซู คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เห็นความบริสุทธิ์ และพระคุณของพระเจ้าที่ให้การอภัยพวกเรา แต่ก็ให้ความสำคัญถึง “ชีวิตของพระเยซู การดำรงชีวิตของพระเยซูได้นำให้พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ แต่พระเยซูก็เป็นพระเจ้าที่ทรงเป็นอยู่ สามารถให้พลังแก่เรา เพื่อเราจะติดตามท่านในชีวิตประจำวัน ความสำคัญของการเป็นคริสเตียน คือ เป็นสาวกของพระองค์</p>
<p>คุณเห็นด้วยว่า ชีวิตของคริสเตียนคือชีวิตสาวกหรือไม่?</p>	
<p>2. พระคัมภีร์ “แบบราบ” คริสเตียนเป็นจำนวนมากจะมองพระวจนะของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจสุดท้ายมากกว่าพระเยซู การทรงนำในชีวิตประจำวันจะมาจากพระวจนะหลายๆ ตอน ซึ่งพวกเขาเห็นสอดคล้องกับสถานการณ์นั้น การตัดสินใจในเรื่องไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคำสอนของพระเยซูซึ่งเป็นหัวใจของความเชื่อ</p>	<p>2. พระคัมภีร์ที่มี “พระคริสต์เป็นหัวใจของความเชื่อ” แอนนะแบ็บติสต์ยอมรับว่าพระวจนะทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า แต่พระเยซูเป็นผู้เปิดเผยทุกอย่างของพระเจ้าที่ชัดเจนที่สุด พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจอย่างเด็ดขาดในการตัดสินใจ พระเยซูทำให้พันธสัญญาเดิมสมบูรณ์ พระองค์เป็นมาตรฐานและจริยธรรมบุคคลส่วนตัวและสังคม</p>
<p>จงอธิบายความแตกต่างกัน “แบบราบ” กับพระคัมภีร์ที่มีพระเยซูเป็นหัวใจของความเชื่อ</p>	
<p>3. รัฐบาลมีอำนาจอย่างเด็ดขาด คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าผู้นำรัฐบาลได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เขาจึงต้องเชื่อฟังรัฐบาลถึงแม้ว่าการเรียกร้องของรัฐบาล จะขัดแย้งกับการสอนของพระเยซูหรือจิตสำนึกของเขาก็ตาม</p>	<p>3. พระเยซูมีอำนาจอย่างเด็ดขาด แอนนะแบ็บติสต์รับรู้ว่ารัฐบาลได้รับการสถาปนาจากพระเจ้า เขาจะรักษาชีวิตและทำให้บ้านเมืองมีระเบียบ แต่การเรียกร้องของรัฐบาลจะไม่ควรออยู่เหนือกว่าการจงรักภักดีที่เราให้กับพระเยซู</p>
<p>การกล่าวว่า “พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” มีความหมายอย่างไรต่อคุณ?</p>	

ค่านิยมหลักที่ 2 ชุมชนเป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา

เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้านของเขา ร่วมรับประทานอาหาร
ด้วยความชื่นชมยินดี และใจกว้างขวางทุกวัน ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้า
และคนทั้งปวงก็ชอบใจ (กิจการ 2:46-47)

คริสเตียนจำนวนมากเห็น	คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เห็น
<p>1. การให้อภัยในแนวตั้ง มีคริสเตียนจำนวนมากที่เน้นการอภัยจากพระเจ้า (เรียกว่า การอภัยแนวตั้ง) มากกว่าให้อภัยต่อกันและกัน (เรียกว่า การอภัยแนวราบ) การให้อภัยแบบนี้ ถูกมองว่าเป็นทางที่ทำให้เราได้รับความรอดและชีวิตนิรันดร์</p>	<p>1. การให้อภัยในแนวราบ คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์ต้องการพระเจ้าให้การอภัยเขา แต่การให้อภัยแบบราบเป็นการอภัยที่ให้ต่อซึ่งกันและกัน การให้อภัยแบบราบเป็นการส่งเสริมชุมชนคริสเตียน และเป็นวิถีสร้างความสัมพันธ์สงบสุขต่อซึ่งกันและกัน</p>
การให้อภัยมีส่วนช่วยชุมชนอย่างไร?	
<p>2. การตีความหมายพระวจนะส่วนตัว คริสเตียนหลายคนได้ตีความหมายพระวจนะของพระเจ้า ด้วยความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเอง อีกด้านหนึ่งบางคนก็ได้ฟังครูสอนที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว หรือศิษยาภิบาลในการตีความหมายของพระวจนะ</p>	<p>2. พระคัมภีร์ที่มี “พระคริสต์เป็นหัวใจของความเชื่อ” แอนนะแบ็บติสต์ยอมรับว่าพระวจนะทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า แต่พระเยซูเป็นผู้เปิดเผยทุกอย่างของพระเจ้าที่ชัดเจนที่สุด พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจอย่างเด็ดขาดในการตัดสิน พระองค์ทำให้พันธสัญญาเดิมสมบูรณ์ พระองค์เป็นมาตรฐานและจริยธรรมบุคคลส่วนตัวและสังคม</p>
คุณศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกันในรูปแบบอะไรบ้างในคริสตจักรของท่าน?	
<p>3. การประชุมในพระวิหาร มีคริสเตียนจำนวนมากคิดว่าที่ประชุมในการนมัสการนั้น เป็นหน่วยพื้นฐานของคริสตจักรบ่อยครั้งคริสตจักรถูกมองว่ามีโครงสร้างเป็นองค์กรหรือเป็นการแสดงในช่วงเช้าของวันอาทิตย์</p>	<p>3. การประชุมในกลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์มองว่าคริสตจักรเป็นเหมือนครอบครัว คริสตจักรที่เข้มแข็งต้องจัดให้เป็นเครือข่ายของกลุ่มย่อย (กลุ่มเซลล์) ซึ่งสมาชิกในกลุ่มย่อยนี้จะสามารถมีการสามัคคีธรรมศึกษาแบ่งปันพระวจนะ และอธิษฐานร่วมกัน</p>
<p>ถ้ากลุ่มย่อยเป็นพื้นฐานชีวิตของคริสตจักรที่เข้มแข็งในคริสตจักรของคุณ?</p>	<p>คุณจะต้องทำอะไรให้กลุ่มย่อยเป็นรูปธรรมมากขึ้น</p>

ค่านิยมหลักที่ 3

การทำให้คืนดีกันเป็นงานหลักของเรา

ทั้งสี่นี้เกิดขึ้นมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์
และทรงโปรดประทานให้เรา มีพันธกิจเรื่องการคืนดีกัน
(2โครินธ์ 5:18)

<p>คริสเตียนจำนวนมากเห็น:</p> <p>1. ความชอบธรรมทางความเชื่อ มีคริสเตียนจำนวนมากเห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เขาได้เห็นถึงความจำเป็นว่าการเป็นคนชอบธรรม จะเป็นคนชอบธรรมด้วยพระคุณของพระเยซูผ่านทางความเชื่อ การกลับใจใหม่หมายถึงคืนดีกับพระเจ้า และมีจุดหมายปลายทางที่สวรรค์</p>	<p>คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์เห็น:</p> <p>1. การเปลี่ยนแปลงในชีวิต คริสเตียนแอนนะแบ็บติสต์มักจะเห็นพระลักษณะการทรงรักและการทรงเลี้ยงดูของพระเจ้า เขาปรารถนาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะเป็นเหมือนพระคริสต์ในทัศนะคติ และการประพฤติของเขา การกลับใจใหม่หมายถึงการคืนดีกับพระเจ้า และที่พระเจ้าเพื่อจะมีผลต่างชีวิตเหมือนพระเยซู</p>
<p>พระลักษณะของพระเจ้าทั้งสองด้านมีความสำคัญเท่ากันคุณจะเน้นพระลักษณะด้านใด?</p>	
<p>2. ความรอดส่วนตัว มีคริสเตียนจำนวนมากมักจะคิดว่า การคืนดีกันเป็นเรื่องส่วนตัว การสร้างสันติและการรับใช้สังคมเป็นเพียงส่วนเสริม แทนที่จะเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของพระกิตติคุณ</p>	<p>2. การดำรงชีวิตที่มีการคืนดีกัน แอนนะแบ็บติสต์มักจะเห็นว่า การคืนดีกันเป็นเรื่องส่วนตัวแต่ก็เป็นเรื่องของสังคมด้วย ในการประกาศ และการสร้างความสันติเป็นสิ่งที่ต้องทำร่วมกันซึ่งเราใช้คำศัพท์นี้เรียกว่า “การคืนดีกัน”</p>
<p>ขั้นตอนในการไกล่เกลี่ยให้เกิดการคืนดีกัน ที่กล่าวในพระธรรมมัทธิว 18 มีขั้นตอนอะไรบ้าง?</p>	
<p>3. การรับใช้การทหาร มีคริสเตียนจำนวนมากเชื่อฟังคำของรัฐ แม้ว่า มันจะเรียกร้องการประพฤติที่ขัดแย้งกับคำสอนของพระเยซูและจิตสำนึก บางคนก็เชื่อในทฤษฎี “ใช้ความรุนแรงเพื่อการคืนดีกัน” และทฤษฎี “สงครามแห่งความชอบธรรม” เมื่อรัฐบาลขอให้เขาเข้ารับใช้ทางการทหาร เขาก็ยินดีทำตาม</p>	<p>3. การรับใช้ในด้านอื่นๆที่ไม่ใช่รับใช้การทหาร แอนนะแบ็บติสต์เชื่อฟังอำนาจของรัฐ เมื่อการเชื่อฟังนั้นไม่ขัดกับความเชื่อฟังของเราที่มีต่อพระเยซูคริสต์ พวกเขาจะปฏิเสธมีส่วนร่วมในความรุนแรง พวกเขาจะแก้ไขสิ่งที่ไม่ยุติธรรมและคืนดีกับศัตรูเป็นสิ่งที่สำคัญ การรับใช้ในด้านอื่นๆที่ไม่ใช่การทหารจะช่วยแก้ไขความขัดแย้งกันและมันเป็นสิ่งที่น่าส่งเสริมมาก</p>
<p>ทางเลือกอื่นๆ ที่จะสร้างความสันติ นอกเหนือจากการรับใช้การทหารนั้น มีทางเลือกอะไรบ้าง?</p>	

For further reading

- BENDER, Harold S., *The Anabaptist Vision* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1944).
- BLOUGH, Neal, *Christ in Our Midst: Incarnation, Church and Discipleship in the Theology of Pilgram Marpeck* (Kitchener, Ont.: Pandora Press, 2007).
- *Confession of Faith in a Mennonite Perspective* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1995).
- DRESCHER, John M., *Why I am a Conscientious Objector* (Morgantown, Pa.: Masthof Press, 2007).
- HERSHBERGER, Guy F., ed., *The Recovery of the Anabaptist Vision* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1957).
- KLAASSEN, Walter, *Anabaptism in Outline* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 1981).
- KLAASSEN, Walter, *Anabaptism: Neither Catholic Nor Protestant*, 3rd edition (Kitchener, Ont.: Pandora Press, 2001).
- KREIDER, Alan, *The Change of Conversion and the Origin of Christendom* (Eugene, Ore.: Wipf and Stock Publishers, 1999).
- MURRAY, Stuart, *The Naked Anabaptist: The Bare Essentials of a Radical Faith* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2010).
- NEUFELD, Alfred, *What We Believe Together* (Intercourse, Pa.: Good Books, 2007).
- ROTH, John D., *Stories: How Mennonites Came to Be* (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2006).
- SNYDER, C. Arnold, *Anabaptist History and Theology*, revised student edition (Kitchener, Ont.: Pandora Press, 1995).
- SNYDER, C. Arnold, *From Anabaptist Seed* (Kitchener, Ont.: Pandora Press, 1999).

The *Missio Dei* series (หนังสือมิชชัน ดี)

- No. 1 Calvin E. Shenk, *Understanding Islam: A Christian Reflection on the Faith of our Muslim Neighbors* (2002).
- No. 2 James R. Krabill, *Does Your Church “Smell” Like Mission? Reflections on Becoming a Missional Church* (2003).
- No. 3 Donna Kampen Entz, *From Kansas To Kenedougou ... And Back Again* (2004).
- No. 4 Alan Kreider, *Peace Church, Mission Church: Friends or Foes?* (2004).
- No. 5 Peter Graber, *Money and Mission: A Discernment Guide for Congregations* (2004).
- No. 6 Craig Pelkey-Landes, *Purpose Driven Mennonites* (2004).
- No. 7 James R. Krabill and Stuart W. Showalter, editors, *Students Talk About Service* (2004).
- No. 8 Lynda Hollinger-Janzen, *“A New Day in Mission:” Irene Weaver Reflects on Her Century of Ministry* (2005).
- No. 9 Delbert Erb and Linda Shelly, *The Patagonia Story: Congregations in Argentina and Illinois Link “Arm-in-Arm” for Mission* (2005).*
- No. 10 *Together in Mission: Core Beliefs, Values and Commitments of Mennonite Mission Network* (2006).*
- No. 11 James R. Krabill, editor, *What I Learned from the African Church: Twenty-Two Students Reflect on a Life-Changing Experience* (2006).*
- No. 12 Ryan Miller and Ann Graham Price, editors, *Together, Sharing All of Christ with All of Creation* (2006).*
- No. 13 Michael J. Sherrill, *On Becoming A Missional Church in Japan* (2007).*
- No. 14 Alicia Horst and Tim Showalter, editors, *BikeMovement: A Mennonite Young Adult Perspective on Church* (2007).*
- No. 15 Jackie Wyse, *Digging for Treasure in Your Own Backyard: Reflections on Missional Experiments in the Netherlands* (2007).*
- No. 16 Alan Kreider, *Tongue Screws and Testimony* (2008).*
- No. 17 Conrad L. Kanagy, *No Purse, No Bag, No Sandals: A Profile of Mennonite Church Planters, 1990-2005* (2008).*
- No. 18 Palmer Becker, *What is an Anabaptist Christian?* (2008). Revised edition (2010).*

*Available in Spanish.

ประวัติ

ศานาจารย์ดีอกเตอร์ พอร์มเมอร์ เบคเคอร์ ได้รับการศึกษาจาก Goshen College, Mennonite Biblical Seminary (now Associated Mennonite Biblical Seminary), Regent College, and Fuller Theological Seminary. อาจารย์ได้ใช้เวลาเกือบชั่วชีวิตของเขารับใช้ในคริสตจักร เป็นศิษยาภิบาล ผู้ก่อตั้งคริสตจักร เป็นมิชชันนารี เป็นผู้บริหารสภาคริสตจักร เป็นนักเขียน และอาจารย์สอนในสถาบัน มีหลายสัมมนาที่อาจารย์เบคเคอร์ได้สอนและให้การอบรมเกี่ยวกับเรื่องกลุ่มเซลล์ เมื่อไม่นานมานี้อาจารย์เบคเคอร์ได้รับใช้เป็นผู้จัดการของโปรแกรมพันธกิจศิษยาภิบาลศาสตร์ของสถาบันเฮสตัน คอลลิจ (Hesston College) อาจารย์เบคเคอร์และภรรยา ออร์ดิสซ์ (Ardys) ได้ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองคิชเชินเนอร์ รัฐออนแทรีโอ (Kitchener, ON) ประเทศแคนาดา ทั้งคู่เป็นผู้ปกครองของลูก 4 คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว

สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อได้ที่

คริสตจักรสายน้ำแห่งชีวิตอำเภอบรบือ

155/4 บ้านหนองตาไถ้

ต.หนองสิม อ.บรบือ

จ.มหาสารคาม 44130

โทร. 043 770 481

